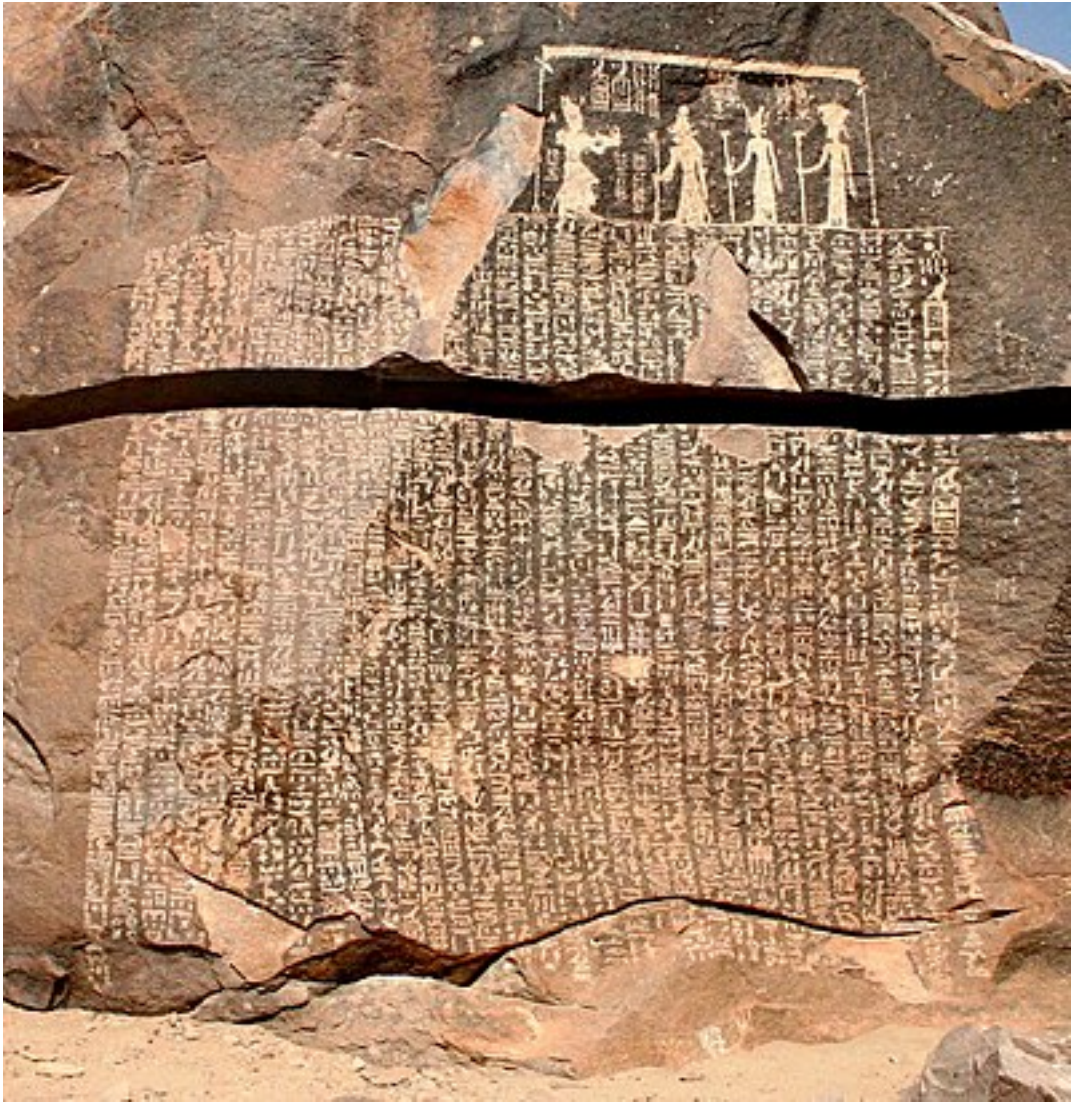

מגפה כמוה כ-7 שנות רעב

אסטלה באסואן מתעדת 7 שנות רעב במצרים

אסטלת הרעב היא כתובת הירוגליפית בכתב חרטומים השוכנת באי סהל על הנילוס מדרום לעיר אסואן במצרים העליונה ומשוייכת לתקופת שלטונו של המלך ג'וסר מהשושלת השלישית ששלט במצרים במחצית הראשונה של **המאה ה-27 לפנה"ס** עם יועצו **אמחותפ** וכיום יש אף המזהים את דמותו עם דמות יוסף המקראי = (ויקיפדיה) = הכתובת, החקוקה בסלע, מספרת על שבע שנות רעב קשה שנגרמו במצרים בגלל שבע שנים בהן היה מפלס הנילוס נמוך והוא לא יכל לשמש להצפת שטחים חקלאיים... = (עמוס ח' 8) = **וְנִשְׁקְעָה כִּיאוֹר מִצְרַיִם...**

העולם שוקע היום במגפת וירוס הקורונה ועל קו האופק "שבר" כלכלי קשה בדומה לשבר ההיסטורי שעבר על מצרים תוך אותן 7 שנים אשר מתועדות באסטלת הרעב ולאחריהן. אם החרטומים אשר תיעדו במסמך ארוך זה את הפרטים הרלוונטיים לא ידעו לשייך לאיש כמו יוסף את מקור הישועה שעמדה למצרים, כפי שזו מתועדת בספר בראשית ואם השם = (בראשית מא' 45) = **צָפְנָת פֶּעֶנַח... כֵּן מֵתוּעַד בְּאֶסְטֵלָה זוֹ וְרַק הַחוֹקְרִים הַמוֹמְחִים לֹא הַצְלִיחוּ לַפְעֵנְחוּ, מוֹבֵן כִּי = (בראשית מה' 7-8) = **וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים****

לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה ועתה לא- אתם שלחתם אתי הנה פי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל- ביתו ומשל בכל-ארץ מצרים... וודאי לא נמצא מדעת כתעודה לאותם חרטומים שתיעדו את האסטלה, גם אם היו מקורבים ליוסף ומלאו אחר הוראותיו. כמובן, לא ידעו הם לתעד את שנת-1949 לפנס"ה כתאריך יסוד לחיי נצח ישראל = (בראשית לז' 28) = ויביאו את-יוסף מצרימה...

אולם התיעוד המספרי: 22 ; 15 ; 7 בצירוי הקיר הצפוני במקדש הקבר של חנום חותפ' II מזמן את שנת-1927 לפנס"ה כחופפת לשנת 6 לפרעה ח'-חיפר Senusret II ולתיעוד = (בראשית מו' 7-5) = וישאו בני-ישראל את-יעקב אביהם ואת-טפם ואת-נשיהם בעגלות אשר-שלח פרעה לשאת אתו ויקחו את-מקניהם ואת-רכושם אשר רכשו בארץ פנען ויבאו מצרימה יעקב וכל-זרעו אתו ובניו ובניו בנותיו ובנות בניו וכל-זרעו--הביא אתו מצרימה... והלא שנה זו היא שנת II לרעב הגדול אותו תיעד יוסף = (בראשית מ"א 11) = כי-עוד חמש שנים רעב...

גם בימיו של אברהם מתועד רעב כבד = (בראשית יב' 10) = ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרימה לגור שם פי-כבד הרעב בארץ... אולם לא התמשך אז הרעב לרצף של 7 שנים כמוהו זה המתועד באסטלת הרעב ובימי יוסף. כלומר, נכון להאמין כי רצף כזה אינו חוזר על עצמו ואכן התקיים רק פעם אחת בהיסטוריה של מצרים. לכן, נכון לחפוף בין התעודות בהסתמך על עקרון זה ואמנם, החוקרים המומחים העלו את האפשרות כי אסטלת הרעב נכתבה כמסמך לתיעוד היסטורי בתקופת בית תלמי.

בימינו אלה כאשר עוצמת המגפה מתגברת לקראת ליל הסדר בו נוהגות משפחות עם ישראל להתכנס לסעודה יחדיו ולהעלות את זכר יציאת מצרים = שנת-1519 לפנס"ה, מצווים אנו לפעם הזאת להמנע מהתכנסות מרובת משתתפים. אולי צוו שעה זה אינו אלא רגע היסטורי חד-פעמי המזמן לנו את האפשרות להתגבר כיחידים ולהודות לאל הגדול אשר עשה את כל הנפלאות לאבותינו מאז אותם ימי הרעב המתועדים:

וְאֲנִי תִפְלְתִי-לְךָ יְהוָה

עַת רְצוֹן--אֱלֹהִים

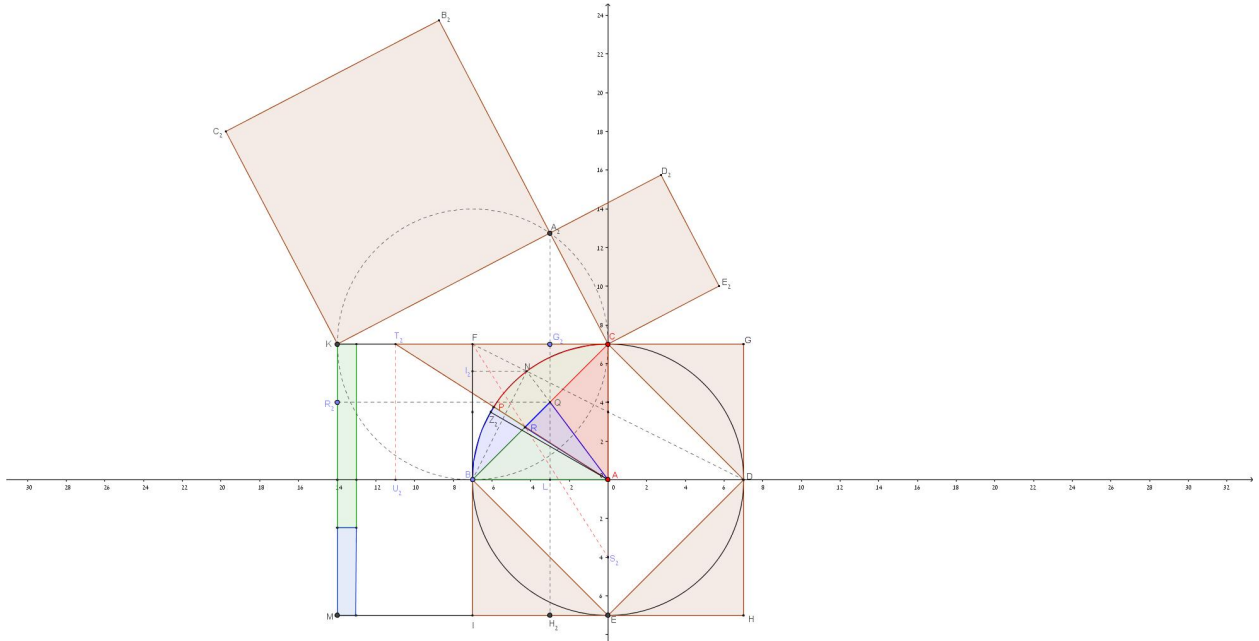
בְּרֶב-חֶסֶדְךָ

עֲנֵנִי בְּאֵמַת יְשׁוּעָךָ... (תהילים סט' 14)

להלן פיענוח מדידת אצבעות המעגל:

$$NQ = 6 \text{ אצבעות}$$

והלא: $22NQ = \text{מעגל} = \text{חוט} = 132 \text{ אצבעות} = \text{ישר}$
 והלא: $7NQ = 2 \text{ ראדיאנים} = 42 \text{ אצבעות} = \text{קוטר}$
 והלא: $15NQ = 90 \text{ אצבעות}$

ובמעגל תרי-עשר גזרות $2r\pi$ - אחת לאחת = $1/132 = [1/11-1/12]$ החלק ה-12 של גזרת עשתי-עשר שזה לחלק ה-11 של גזרת תרי-עשר ואכן קשת $2r\pi/132 = \text{אצבע}$.
 וכך, בתרבוץ ישר מעגל = 6 אמות = 132 אצבעות ואכן היקף משושה חסום = 126 אצבעות והקוטר 42 אצבעות.
 ואכן אמת, היחס בין היקף לקוטר = $\pi = 3 = 126/42$ = במשושה באצבעות.
 כלומר: 6 אמות = היקף = מעגל = חוט = 132 אצבעות ולכן, אמה = 22 אצבעות.
 והלא: $NQ = 6$ אצבעות = $1/7$ הקוטר והלא: $22NQ = \text{מעגל} = \text{חוט} = 132$ אצבעות = ישר.
 ואכן נודע כי: $22/7 = \pi = 132/42 = \text{במעגל}$.

מישרים ישר מעגל... (ישעיה כ"ז) = [ישר] = [132]
לבנין המקדש